

L'OPINIÓ

Any V - Número 414
Preu: 10 cèntims • BARCELONA • Divendres, 30 setembre 1932

EL SENYOR ABAD CONDE NO HA VIST RES

Es natural que un home que visita un país no arribi a formar-se, de bell anivert, aquell concepte clar i concret que en formaria després d'una estada llarga; i fins és natural que passant només damunt la superfície de les coses arribi a formar-ne un concepte equivocat.

Aquests dies han estat els nostres hostes homes distingits de l'Espanya republicana. Parlamentaris i periodistes han vingut en nombre tan crescut, convidats per la Generalitat, que es feia difícil destinar a cadascun d'ells un home del país que els acompanyés pertot arreu, convertit en el seu cicerone, per a explicar-los el sentit de cada cosa, i il·lustrar-los sobre qualsevol matèria, que despertant la seva curiositat, desitgessin comprendre-la.

Al sopar de Llotja vàrem tenir el gust de contemplar el diputat radical senyor Abad Conde, amb el seu bigotet caragolat i la seva minsa clenxa damunt la calva. L'home semblava trobar-se sol en mig dels tres o quatre centenars de persones vestint smoking. I ens feia més angúnia encara, perquè el seu tipus arrenca d'una comèdia de l'Arniches, el presenta com un home completament sociable i sempre a punt de dir-ne una de bona.

Però no sabem què devia veure en el seu viatge a Catalunya el senyor Abad Conde, ni com es devia contemplar les coses, quan, segons les agències, ha dit que li semblava que l'Estatut s'havia fet exclusivament per a Barcelona, i no per a la resta de Catalunya. "Tanto es así—ha afegit—que creo que a no tardar mucho tiempo, en Lérida se exteriorizará un criterio contrario, volviendo al régimen común".

Caldrà que el senyor Abad torni a Catalunya a acabar de formar judici sobre la nostra manera d'ésser, perquè es veu que se n'ha anat tan dejú com va venir.

Imaginar-se que les terres lleidatanes s'han de sentir descontentes de l'Estatut i que procuraran emancipar-se del seu règim per a retornar a l'antiga "província" exactament com les províncies espanyoles, per a dependre de Madrid, i passar a tenir un governador que els arribi de Cuenca i uns alts funcionaris de Càceres i d'Albacete, és un senyal d'ignorància enciclopèdica pel que fa a la manera d'ésser, de pensar, de sentir, i de voler del poble de Catalunya.

No passi ànsia el senyor Abad Conde, i pensi que si no hagués estat tallat el camí per les Corst Constituents, més aviat havia d'esdevenir el contrari, és a dir, que serien terres d'Aragó i de València les que demanarien per estar acollides al règim del nostre Estatut.

Podria haver-hi un temor de descontent per a les terres catalanes no barcelonines, si amb Catalunya autònoma Barcelona passés a convertir-se en una mena de ciutat dominadora que exercís el seu cacicat damunt tot Catalunya, i minimitzés el lliure desenvolupament de les iniciatives de les ciutats catalanes, tenint-les subjectes a ella amb els seus tentacles, arribant fins a la contrada més llunyanca.

Però precisament Catalunya autònoma, pel fet de descansar damunt principis de democràcia, ha d'ésser tot el contrari d'això. Ha d'ésser l'autonomia municipal florint per a produir els nuclis autònoms—diguin-se comarques, diguin-se com es vulguin dir—per arribar a produir el règim de llibertat general que ha d'ésser la garantia de la bona marxa del nostre poble, integralment.

Es acusant tant com se pugui la personalitat de les ciutats i dels nuclis externs a Barcelona, que l'autonomia de Catalunya serà més fructífera i que farà via més de pressa. I aquest és el pensament que han de tenir els homes que entrin a governar-nos, perquè si tenen un pensament contrari i fossin partidaris d'implantar el règim de Barcelona-capital exercint el seu cacicat damunt les terres catalanes, per aquest sol fet es donarien a si mateixos patent d'incapacitat com a homes de govern. Per a substituir Madrid per Barcelona, i que els no barcelonins només haguessin canviat de centralisme, no hauria valgut la pena de fer-se reconèixer l'Estatut.

El senyor Abad Conde farà bé de tornar—que ja sap que serà tan ben rebut com ho ha estat aquesta vegada—i es podrà convèncer de la poca visió que ha tingut, que l'ha mogut a fer apreciacions completament fantàstiques.

Encara en diu una altra el diputat radical senyor Abad Conde. Diu: "Estimo un peligro la enemiga de la C. N. T. para la Esquerra, pues esto podría determinar el predominio de la Lliga en la política catalana".

També va equivocat en aquest aspecte el senyor Abad Conde. Si la F. A. I. tingués realment força, si que el fet de fer campanya abstencionista podria afavorir la Lliga, que veu amb simpatia el que diu en aquest sentit Solidaridad Obrera. Però la F. A. I. avui no és res del que era. En els petits darrers conflictes plantejats, els obrers se li han girat d'esquena, i han cercat, discutint directament i correctament amb els patrons, la solució més favorable. La no presentació d'estat de comptes dels diners de les cotitzacions ha estat, entre altres motius, el que ha obert més dretxa per a afegir la F. A. I., perquè l'home o l'organització que recull uns diners i quan li demanen què en fa, a més a més de no voler-ho dir, encara fa el pinxo i amenaça, no es pot queixar si li diuen a la cara que és un lladre.

L'Esquerra no pot anar amb la F. A. I. perquè seria com pretendre juntar l'aigua i el foc. La F. A. I. avui està més a la vora dels carlins, de la Lliga, dels militars monàrquics i dels agraris castellans, que de qualsevol partit lliberal i d'esquerra. Però el fet que la combatem, no fa cap mal a la política esquerrana a Catalunya, ni afavoreix la reaccionària, ans esdevé el contrari. La F. A. I. no ens ha votat mai, ni ganes. Què més voldria ella que haver-nos votat per a venir a penjar-se'ns al darrera! L'obrer català, si l'obrer castellà que treballa a Catalunya, també. I aquests obrers, ens tornaran a votar, perquè per damunt de tot són republicans. Ens ho deia un dels parlamentaris que ens han visitat, més eixerit que el senyor Abad Conde: "El obrero de Cataluña no está ni por el comunismo ni por el anarquismo. Está por la República. Y esto es lo más confortador." Es ben cert. I com que és republicà, sap que abstenint-se de votar, votaria contra la República, que és el que voldrien els de la F. A. I., la Lliga, els carlins i els altres monàrquics.

No tingui por el senyor Abad Conde. Si l'obrer d'ací no fos conscient, si que podria fer per la F. A. I. Afortunadament l'obrer d'ací coneix de sobres els que fins ara l'han guiat, pistola en mà, i sap que aquesta és l'hora de fer un va-i-tot i de plantar-los cara per a treure-se'ls de sobre.

A VILLA CISNEROS JA HAN DESEMBARCAT ELS DEPORTATS

Madrid, 29.—Comunicà el ministre de la Governació als periodistes, per conducte del seu secretari particular, que acaba de rebre la notícia del desembarcament dels deportats a Villa Cisneros.

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA, A PRIEGO

Madrid, 29.—Aquest matí ha marxat en automòbil cap a Priego el President de la República.

Còrdova, 29.—El governador ha marxat en automòbil a Priego per a rebre el senyor Alcalá Zamora, que farà el viatge per Espeluy.

Es creu que romandrà fins al dia 5 a la seva finca "La Ginesa".

LA MILITARADA CLASSES I SOLDATS TRASLLADATS A LA PRESO DE GUADALAJARA

Madrid, 29. — Aquesta tarda, i amb camions de la Direcció general de Seguretat, han estat traslladats a la preso de Guadalajara quaranta soldats i classes que estaven detinguts a Presons militars, on han quedat únicament els subjectes a procés immediat.

El trasllat obeeix a les males condicions de salubritat en què es troben els departaments de les galeries baixes que eren ocupats pels detinguts. Durant la seva sortida de la preso, dits quaranta individus han estat voltats per forces d'assalt, per tal d'evitar d'aquesta manera que el públic s'apropés als camions dificultant l'accés als mateixos dels detinguts.

EN LLIBERTAT RELATIVA

Sevilla, 29. — El comissari cap del Negociat d'ordre públic, senyor Villarrubia, ha manifestat als periodistes que havia ordenat l'alliberament de diversos militars i paisans encartats, però que aquests no podrien sortir del límit de la província de Sevilla fins que el governador civil comunicu si estan o no incursos en responsabilitat, segons se'n despregui dels expedients respectius.

EL CAP DEL GOVERN PRONUNCIARÀ AVUI, A SANTANDER, UN DISCURS, AL QUAL S'ATRIBUEIX UNA GRAN IMPORTANCIA POLITICA

Madrid, 29. — Aquest matí, a un quart de dotze, el senyor Azaña marxà en automòbil direcció a Santander, on demà pronunciarà el seu anunciat discurs polític.

Acompanyaven el cap del Govern, en diversos automòbils, alguns amics polítics, entre els quals figuren el ministre de Marina, senyor Giral, els sots-secretaris de la Presidència, senyor Ramos, i de la Marina, senyor Martín Echevarria, els senyors Bello, Rivas Cherif, Martín Guzmán, i els ajudants senyors Flores, Menéndez i Riaño.

El cap del Govern retornarà demà a primera hora per tal d'assistir al Consell que es celebrarà al Palau de Buenavista.

EXPECTACIO

Santander, 29. — Ha despertat molta expectació el discurs polític que pronunciarà demà el cap del Govern al teatre "Pereda", de Santander.

La demanda de localitats és fantàstica.

No s'aconsegueix conèixer les qüestions que el senyor Azaña tractarà en el seu parlament, però tenim la impressió que seran de gran importància política.

A BURGOS

Burgos, 29. — A les dues de la tarda ha arribat, de Madrid, el senyor Azaña i el seu seguici.

S'aturaren per a esmorzar, acompanyant-los el governador de la capital. A l'hotel on esmorzaren foren complimentats per les autoritats i pels membres del Partit d'Acció Republicana.

A les quatre de la tarda continuaren el seu viatge en direcció a Santander.

En el moment de sortir nombrosos grups victorejaren el senyor Azaña.

L'ARRIBADA A SANTANDER

Santander, 29. — L'arribada del senyor Azaña ha produït un extraordinari moviment a la població que sembla tornar a tenir l'animació de l'estiu.

Els hotels estan plens i constantment arriben nodridíssimes comissions de tota la província, així com de Bil-

Abstenir-se de votar serà, en les eleccions vinentes, VOTAR CONTRA LA REPUBLICA. Per això els de la F. A. I., que volen aterrar la República per implantar l'anarquisme, aconsellen l'abstenció.

Però a Catalunya faran poca parròquia.

ATEMPTAT TERRORISTA A SEVILLA

Esclata una bomba a un pont i dues més són abandonades amb la metxa encesa

Sevilla, 29. — Aquesta matinada, a les dues, esclatà una bomba al pont sobre el ferrocarril de Cádiz, al carrer d'Orient.

La bomba fou col·locada entre dos tubs conductors de cables que baixen des del pont a terra. L'explosió arrencà una pota de subjecte dels tubs, i separà aquests com a cosa d'uns vint centímetres del lloc on eren. Sembla que volien inutilitzar els cables conductors d'energia, la qual cosa aconseguiren.

Poc abans de fer explosió l'artefacte, passava per aquell lloc el tramvia de la línia de San Pedro-Cruz del Campo, que pogué rebassar la part de via en què es trobava la bomba.

Hom suposa que els que col·locaren la bomba tenien el propòsit que el vehicle parés abans de passar els tubs i que pel seu propi pes rellisqués cap enrera per la

pendent, al final de la qual esperaven dos individus amb explosius, que també tirarien sobre el cotxe.

Aquests dos individus els va veure el guarda nocturn Joan Andreu Cruz, el qual, en sentir l'explosió, es dirigí al lloc del succés. En veure'l els desconeguts fugiren ràpidament pel camp dels Màrtirs, al mateix temps que abandonaven dues bombes amb les metxes enceses. El guarda, amb gran valentia i no fent cas dels advertiments que li feien alguns veïns, trepitjà les metxes aconseguint apagar-les.

El tramvia el qual anava a ésser objecte de l'agressió, fracassada per la precipitació dels que van col·locar la primera bomba, quedà aturat a la sortida del pont per manca de fluid.

Els artefactes són de forma cilíndrica i estan confeccionats amb un tub de ferro hermèticament tancat per dues grosses xapes de ferro i provets de llargues metxes.

La fabricació s'assembla a la de les bombes que foren trobades el mes de maig proppassat al carrer Sanz i Forest.

ELS TRAMVIARIS NO VOLEN FER VAGA

Sevilla, 29. — El governador ha manifestat que avui s'ha intentat declarar la vaga per alguns tramviarers, fracassant l'intent absolutament.

Anit es van reunir uns 500 tramviarers clandestinament, per tal d'acordar si anirien o no a la vaga.

Es pronunciaran a favor de la vaga 30 ó 40 tramviarers i els altres en contra.

Ha afegit el governador que ja havien estat arranjats els desperfectes que ocasionà la bomba que explotà a la via del tramvia.

EL MON TRONTOLLAT

A la regió de l'aire l'agitació causa innombrables estralls a Puerto Rico, l'illa assolada per un huracà insistent i detallista. De la regió del foc, els tribulls intestinals del món ja trontol·lar la martiritzada Macedònia. Terratremols i temporals ens recorden cruelment com és de frèvol el nostre habitacle terrenal, una feble escorça, una migrada zona superficial amenaçada de ben a prop per dalt i per sota.

Davant les indisposicions de les naturals l'home apareix com a ben poca cosa, però encara ens sembla més petit quan el considerem dominat per la disposició, tanmateix esmenable, del seu propi esperit. Síntomes de futurs terratremols més greus que no els de Macedònia són les explosions del rancor o l'anhel de justícia que s'esdevenen continuament en diversos llocs de la terra: la que ha fet volar la meitat de la casa del jutge que dictà la sentència contra Sacco i Vanzetti; els nombrosos assassinats polítics de l'Havana que han fet que Machado cerqués tot d'una el refugi de la llei marcial. I la veu insistent del general von Schleicher reclamant armes, armes, armes! és el primer ciutet d'un huracà que potser no trigara gaire a desfermar-se.

A. B.

pels presents a tots els periodistes de Santander que no es trobaven en aquells moments allí.

Després rebé a diverses comissions i parlà amb el coronel del regiment de València, al qual li digué que sentia no tenir temps per a visitar la caserna.

No obstant li preguntà per l'estat de la caserna i si en ella hi estaven comodament allotjades les tropes, comodament allotjades les tropes, com-

(Segueix a la pàgina 11)